

Curtea Supremă de Justiție**DECIZIE**

30 septembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Elena Covalenco, Ion Guzun, Iurie Diaconu, Vladimir Timofti,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în cadrul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut și procurorul în Procuratura anticorupție, Lilian Rudei, partea vătămată BC „Banca Socială” SA, avocatul Serghei Cîrlig în numele inculpatului Ursu Gheorghe și inculpat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013, în cauza penală privindu-i pe

Ursu Gheorghe Ion, născut la 11 noiembrie 1980, originar din s.Lozova, r-nul Strășeni, domiciliat în mun.Chișinău, str.Ferarilor 10,

și

Ursu Eudochia Ion, născută la 21 mai 1960, originară din s.Lozova, r-nul Strășeni, domiciliată în mun.Chișinău, str.Petru Rareș 18.

Termenul examinării cauzei:

1. 05.06.2007 - 09.10.2012 - prima instanță,
2. 20.12.2012 - 04.12.2013 - instanța de apel,
3. 03.03.2014 - 30.09.2014 - instanța de recurs.

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

Colegiul penal lărgit asupra recursurilor,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 09 octombrie 2012 au fost achitați:

- Ursu Eudochia de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii;

- Ursu Gheorghe de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.320 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin aceeași sentință, Ursu Gheorghe a fost condamnat în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de exercita o anumită activitate cu răspundere materială pe un termen de 3 ani și încetat procesul penal în privința lui în baza art.264¹ alin.(1) și 361 alin.(2) lit.d) Cod penal, în temeiul art.60 alin.(1) lit.a), b) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Acțiunile civile înaintate de către BC „Banca Socială” SA, „W.J.Grain Ltd”, Ungaria și Babchin Valentin, în temeiul art.225 alin.(4) Cod de procedură penală, au fost lăsate fără soluționare, iar cea înaintată de către SRL „Хлебсервис” R.Belarus a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Ursu Gheorghe în beneficiul SRL „Хлебсервис” R.Belarus a prejudiciului material în sumă de 233 936 dolari SUA.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Ursu Gheorghe la 09 iunie 2009, aproximativ la 03¹⁵, conducând automobilul de model „Renault Clio”, cu n/î C TL 953, deplasându-se pe str.Vadul lui Vodă mun.Chișinău, fără permis de conducere, în nemijlocita apropiere de intersecției cu str.M.Spătaru, a fost stopat pentru verificarea actelor pe automobil de către Inspectorul RPS „Scut” al CGP mun.Chișinău, locotenent de poliție Bolduratu Constantin. În procesul verificării actelor, inspectorul sus indicat a observat că Ursu Gheorghe prezintă semne evidente că se află în stare de ebrietate alcoolică. Pentru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate, conducătorul auto a fost condus la medicul-narcolog din cadrul IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, unde în urma examinării medicale, conform procesului-verbal nr.023548 din 09.06.2009, a fost stabilită concluzia - stare de ebrietate alcoolică, iar potrivit rezultatului nr.608 din 13.06.2009 a examinării analizei din sânge, s-a constatat prezența în sângele lui Ursu Gheorghe a 12 % alcool etilic, care conform art.134¹² alin.(3) Cod penal și hotărîrii Guvernului nr.296 din 16.04.2009, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prin ce a încălcat cerințele pct.10 subpct.(2) lit.a) și pct.14 lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere.

2.1.1. Tot el, la 14 martie 2004, avînd intenția obținerii unui credit de BC „Banca Socială” SA, s-a adresat cu cerere de eliberare a creditului în sumă de 250000 lei, propunînd în calitate de gaj bunuri mobile, care aparțin GȚ „Pahomi Stepanida”, clădirea morii cu suprafața totală de 240,9 m² și terenul aferent cu suprafața totală de 0,0800 ha, ce aparține CPCC „DAVVI”, care era deja gajat la BC „Moldova-Agroinbank” SA, conform contractului de credit nr.134 din 06.09.1996 și contractului de gajare a averii nr.2 din 16.09.1996, prezentînd contractul de gaj nr.80 din 17.04.2002 cu ștampila organului cadastral teritorial Strășeni falsificată cu nr.3501 18.04.2002, precum că contractul de gaj în mod corespunzător a fost înregistrat la organul cadastral, cît și extrasul din Registrul bunurilor imobiliare din 15.03.2002, fapt care i-a permis obținerea de la BC „Banca Socială” SA a mijloacelor financiare în sumă de 250000 lei, conform contractului de credit nr.64/2002 din 01.04.2002.

2.1.2. Tot el, avînd scopul dobîndirii ilicite a mijloacelor bănești de la diferiți agenții economici, atît pe teritoriul R.Moldova, cît și de peste hotarele ei, fiind directorul SRL „Brio Part”, în urma discuțiilor purtate cu viitorul partener de afaceri, director adjunct al SRL „Хлебсервис” R.Belarus - Novicov Leonid, 1-a convins pe acesta, că dispune de cantități mari de produse agricole, cum ar fi porumb, grîu și altele, pe care dorește să le comercializeze la preț convenabil, comunicîndu-i că livrarea o poate efectua în termen de zece zile din momentul primirii avansului și că tranzacția va fi adusă la bun sfîrșit, creîndu-i cumpărătorului străin o imagine pozitivă, de partener de afaceri serios, cu încredere binemeritată. Ultimul, fiind încrezut în bunele intenții a lui Ursu Gheorghe, a acceptat condițiile și, la 05.10.2006, a încheiat cu SRL „Brio Part”, reprezentată de Ursu Gheorghe, contractul de vînzare-cumpărare nr.25/2006, în baza căruia primul s-a angajat în perioada lunilor octombrie-noiembrie 2006 să livreze în adresa cumpărătorului 10000 tone de porumb furajer, iar întreprinderea SRL „Хлебсервис” R.Belarus, în perioada 20.10.2006-16.11.2006, în conformitate cu clauzele contractului, a transferat în adresa SRL „Brio Part” mijloace

bănești în sumă totală de 313500 dolari SUA, ca avans pentru achitarea producției în cauză. Primind avansul solicitat, Ursu Gheorghe 1-a ridicat în numerar și nu a mai intenționat să-și onoreze obligațiunile contractuale, însă pentru a se eschiva în continuare de la o eventuală tragere la răspundere penală, a executat o parte mică a obligațiilor sale contractuale, livrând în adresa cumpărătorului o cantitate de marfă în sumă de 79564 dolari SUA, după care a întrerupt orice legătură cu SRL "Хлебсервис» R.Belarus, astfel însușind de la ultima, prin înșelăciune și abuz de încredere bani în sumă de 233936 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM la data încheierii contractului constituia suma de 3 092 633,00 lei, proporții deosebit de mari.

2.1.3. Tot el, urmărind același scop, adică dobândirea ilicită a mijloacelor bănești, în perioada lunii noiembrie 2006, cu ajutorul tehnicii computerizate în condiții nestabilite de către organul de urmărire penală, a falsificat duplicatele facturilor de transport cu nr.96011276; 96011275; 96002123; 96002122; 96002112; 96002127; 96002126; 96002112; 96002124; 96002121; 96002120; 96011295; 96011296; 96011297; 16011298; 96011280; 96011281; 96011282; 96011283; 96011299; 96011284; 96011285; 96011286; 96011287; 96011288; 96011293; 96011289; 96011290; 96011291; 96011292; 96011267; 96011268; 96011269; 96011270; 96011271; 96011272; dispozițiile de plată „Invoice” cu nr.4 din 13.11.2006; nr.4 din 03.11.2006; nr.5 din 03.11.2006; nr.8 din 11.11.2006; nr.6 din 20.11.2006; nr.9 din 20.11.2006; nr.7 din 20.11.2006 și amprente ștampilelor autorităților vamale și a căii ferate aplicate în actele menționate, care ulterior prin intermediul poștei electronice le-a expediat în adresa SRL "Хлебсервис” R.Belarus, confirmând astfel, exportul efectuat. Apoi, Ursu Gheorghe a transmis reprezentantului SRL "Хлебсервис” R.Belarus - Novicov Leonid, certificatul falsificat, perfectat din numele ÎS „Calea Ferată a Moldovei”, prin care i-a confirmat faptul expedierii în adresa lor a 24 de vagoane cu produse agricole, care chipurile erau reținute de către autoritățile Ucrainene, afirmând, în așa fel, faptul exercitării obligațiilor sale contractuale, deținând și folosind documente oficiale false, soldate cu daune în proporții mari intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

2.2. De către organul de urmărire penală au fost învinuiți Ursu Gheorghe și Ursu Eudochia, pentru faptul că, primul activând în calitate de director al GȚ „Pahomi Stepanida” și acționând în participație complexă cu Ursu Eudochia, au însușit de la BC „Banca Socială” SA mijloace financiare sub formă de credit în sumă de 250000 lei, ce constituie proporții mari, în următoarele circumstanțe:

La 14 martie 2004, directorul GȚ „Pahomi Stepanida”, Ursu Gheorghe, având intenția de a însuși de la BC „Banca Socială” SA mijloace financiare, sub pretextul obținerii unui credit, s-a adresat către ultima cu cerere de eliberare a creditului în sumă de 250000 lei, propunând în calitate de gaj bunuri imobile, care aparțin GȚ „Pahomi Stepanida”, clădirea morii cu suprafața totală de 240,9 m² și terenul aferent cu suprafața totală de 0,0800 ha, ce aparținea CPCC „DAVVI”, unde director era Ursu Eudochia. Ursu Gheorghe, știind cu certitudine că imobilul menționat era deja gajat la BC „Moldova Agroindbank” SA, conform contractului de credit nr.134 din 06.09.1996 și a contractului de gajare a averii nr.2 din 16.09.1996, întru continuarea acțiunilor sale criminale pentru însușirea mijloacelor financiare de la BC „Banca Socială” SA, a intrat în cîrdășie criminală cu mama sa Ursu Eudochia, pe carea a convins-o să semneze contractul de gaj nr.80 din 17.04.2002, în pofida faptului că bunul imobil era deja gajat întru asigurarea rambursării creditului primit în baza contractului de credit nr.134 din 06.09.1996 eliberat de BC „Moldova-Agroindbank” SA – CPCC „DAVVI”,

semnat de ultima. Astfel, întru realizarea intenției comune de a însuși mijloace financiare sub formă de credit de la BC „Banca Socială” SA, în scopul de a înlătura obstacolele la obținerea acestuia și de a-i acorda lui Ursu Gheorghe ajutor în obținerea creditului, la 17 aprilie 2002 s-a prezentat la notarul Pușcaș Constantin cu solicitarea de a autentifica notarial contractul de gaj nr.80 din aceeași dată. În procesul perfectării procedurilor notariale, Ursu Eudochia, intenționat și cu bună știință, dându-și bine seama de caracterul criminal al acțiunilor sale, fiind conștientă de consecințele criminale și dorind survenirea lor, a tănuit de la notar faptul că imobilul, adică clădirea morii din s.Lozova, str.Ștefan cel Mare 3, înregistrat cu nr.cadastral 8022300099, era deja gajat întru asigurarea rambursării creditului primit în baza contractului de credit nr.134 din 06.09.1996 eliberat de BC „Moldova-Agroinbank” SA, semnat de aceasta. Urmare a examinării cererii și documentelor prezentate de Ursu Gheorghe, în care erau înscrise date care nu corespund realității, BC „Banca Socială” SA, a acordat, conform contractului de credit nr.64/2002 din 01.04.2002, GȚ „Pahomi Stepanida” credit în sumă 250000 lei, care ulterior au fost însușiți de către Ursu Gheorghe. În așa mod, Ursu Eudochia, prin înlăturarea obstacolelor, avînd rolul de complice, acționînd în practica complexă cu Ursu Gheorghe, a asigurat realizarea intenției criminale comune privind trecerea ilegală și gratuită în proprietatea lui Ursu Gheorghe a mijloacelor financiare în formă de credit.

Acțiunile inculpaților Ursu Gheorghe și Ursu Eudochia au fost calificate de organul de urmărire penală în baza art.190 alin.(5) Cod penal.

2.2.1. Tot el, Ursu Gheorghe, a mai fost învinuit de faptul că, de la 14 mai 2007 pînă în prezent, se eschivează de la executarea ordonanței judecătorești nr.102-ord/2007 din 2007 adoptată și pronunțată de Judecătoria Strășeni, în urma căreia, prin încheierea Oficiului de executare s.Rîșcani, mun.Chișinău, a fost intentată procedura de executare silită, în vederea transmiterii de la el în posesia creditorului Guja Sergiu a bunurilor gajate, și anume a automobilului de model „Toyota Lexus ES 30”, anul producerii 1993, motor nr.1231250, caroseria nr.VCV100153252, n/î CST 777 din 02.03.2004, apreciat la suma de 10000 dolari SUA; aragazul de model „Bompani BO 697JA” la suma de 8540 lei; scaune în număr de 130 bucăți la suma de 40040 lei; tavan francez „Barisol” la suma de 97810 lei; aragazul cu 4 cercuri cu cuptor „Kuzine” la suma de 14809,71 lei; frigiderul S-1400 la suma de 18572 lei.

2.2.2. Tot el, a mai fost învinuit că, în perioada lunii decembrie 2004, fiind în calitate de director al SRL „Centaurul”, urmărind scopul dobîndirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune, a prezentat dispozițiile de plată nr.100 din 03.12.2004; nr.101 din 06.12.2004; nr.102 din 09.12.2004; nr.104 din 10.12.2004; nr.105 din 13.12.2004; nr. 106 din 14.12.2004; nr.107 din 15.12.2004 și nr.108 din 16.12.2004, în baza cărora a ridicat în numerar suma de 983000 lei, acte prin care a certificat efectuarea tranzacțiilor economice cu întreprinderea „W.J. Grain Ltd”, Ungaria.

Pentru a tănui acest lucru, la 28.03.2005 Ursu Gheorghe a prezentat BC „Moldova Agoindbank” SA o dispoziție de plată în valută străină, prin care confirma faptul întoarcerii a sumei de 6000 dolari SUA întreprinderii „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, solicitînd în același timp restituirea unui exemplar a dispoziției în cauză. Obținînd documentul solicitat, cu mențiunile bancare care confirmau operațiunea efectuată, datată cu 29.03.2004, în aceeași zi, prin intermediul aparatului telefax, a expediat copia acestei dispoziții în adresa întreprinderii „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, confirmînd astfel transferarea mijloacelor bănești, înșelîndu-și partenerul economic, cu care încheiase contractul de vânzare-cumpărare nr.MD 04-105. Apoi, după efectuarea operațiunilor

bancare, Ursu Gheorghe a depus către bancă o cerere, prin care a solicitat anularea operațiunii bancare înaintate anterior, motivînd că au avut loc schimbarea clauzelor contractului. Angajații băncii neavînd careva suspecții, au acceptat cererea și au anulat efectuarea operațiunii, prin ce întreprinderii „W.J. Grain Ltd”, Ungaria i-a fost cauzat un prejudiciu material.

2.2.3. Tot el, a mai fost învinuit că, fiind directorul SRL „Centaurul”, la 26 noiembrie 2004, a încheiat cu întreprinderea „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, în persoana directorului D.Vasser, contractul de vânzare-cumpărare nr.MD 04-105, prin care SRL „Centaurul” s-a obligat se livreze în adresa ultimului, în termen de pînă la 15.12.2004 a 2000 tone de orz.

Întru executarea clauzelor contractuale, la 02.12.2004, întreprinderea „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, a transferat în adresa SRL „Centaurul” mijloace bănești în sumă de 210 000 dolari SUA, drept avans pentru achitarea producției nominalizate. Ulterior, Ursu Gheorghe, urmărind scopul eschivării de la executarea clauzelor contractuale, a prezentat cu bună știință documente contabile false, prin care a confirmat faptul transferării mijloacelor bănești în adresa unor întreprinderi aferent achiziționării producției agricole, care la rîndul său nu și-au executat angajamentele asumate și anume - în baza chitanțelor la dispoziția de încasare nr.23 și 26 din 04.12.2004, facturii de expediție seria CS nr.673727 din 03.12.2004, Ursu Gheorghe a confirmat faptul efectuării către GȚ „Gaidău Dumitru”, s.Nicoreni, r-nul Drochia, prin intermediul collectorului său, oarecare „Nina” plata pentru 600 tone de orz, în sumă de 57000 lei. Tranzacția nominalizată contravine datelor faptice constatate, mai mult ca atît chitanțele la dispoziția de încasare nr.23 și 26 din 04.12.2004 nefiind eliberate către SRL „Centaurul”. În baza chitanțelor la dispoziția de încasare nr.346 și 347 din 08.12.2004 și factorilor de expediție seria CP nr.403523 din 09.12.2004 și CP nr.403522 din 08.12.2004, Ursu Gheorghe a confirmat faptul efectuării de către SRL „Centaurul” prin intermediul collectorului său „Olga Ivanovna” către colhozul agrofirmă „Baurci” plata pentru 437647 tone de orz în sumă de 371999 lei. Faptul dat fiind imposibil în realizare, deoarece întreprinderea „Baurci” în anul 1996 a fost reorganizată și toate documentele de constituire a întreprinderii au fost predate Camerei Înregistrării de Stat, iar ștampila organelor de poliție. Conform informației a bazei de date „Editura Statistica” facturile de expediție cu seria CP nr.403523 și CP nr.403522 nu sînt înregistrate drept emise.

2.2.4. Tot el, a mai fost învinuit pentru faptul că, avînd ca scop dobîndirea ilicită a mijloacelor bănești de la diferiți agenți economici atît de pe teritoriul R.Moldova, cît și peste hotarele ei, la finele lunii mai 2006, a devenit persoană responsabilă de activitatea SC „Ravelit-Impex” SRL cu sediul în m.Chișinău, str.Poștei 27. Ca urmare, aproximativ la începutul lunii iunie 2006, aflîndu-se în or.Iași, România, în discuțiile petrecute cu partenerul de afaceri, administratorul SC „Alcoom”, România – cet.Gheorghe Alexandru, Ursu Gheorghe l-a convins că dispune de o cantitate de 600 tone de porumb care dorește să-l comercializeze la un preț convenabil. Dînsul i-a comunicat că livrarea poate s-o efectueze în termen de zece zile și i-a promis că tranzacția va fi adusă la bun sfîrșit, rămînea numai de încheiat contractul respectiv. Creînd în așa fel, în fața cumpărătorului străin o imagine pozitivă, de partener de afaceri serios, cu încredere binemeritată. Astfel, profitînd de încrederea obținută, Ursu Gheorghe a solicitat un avans cît mai mare posibil din suma contractuală, promițînd lui Gheorghe Alexandru executarea neîntîrziată a obligațiunilor sale. Ultimul fiind încrezut în bunele intenții a lui Ursu Gheorghe, a duce la bun sfîrșit tranzacția

contractată, a acceptat încheierea la 15.06.2007 cu SC „Ravelit-Impex” SRL reprezentată de Ursu Gheorghe, contractul bursier nr.7124, în baza cărui primul s-a angajat în termen de până la 15.07.2006 să livreze în adresa cumpărătorului 600 tone de porumb furajer. Ulterior, Ursu Gheorghe, primind avansul solicitat în sumă totală de 63840 dolari SUA, în perioada 22.06.2006-28.07.2006 a ridicat în numerar prin tranșe la BC „Energbank” filiala Centru, m.Chișinău, neavînd intenția să-și onoreze obligațiunile contractuale, adică să livreze marfa cumpărătorului, explicînd acestuia că banii primiți sînt transferați către niște agenți economici, care nu-și onorează obligațiunile contractuale. Pentru a se eschiva în continuare de la o eventuală tragere la răspundere peală, în vederea camuflării intenției sale criminale, Ursu Gheorghe a executat o parte extrem de mică a obligațiilor sale contractuale, livrînd la data 03.07.2006 în adresa cumpărătorului cantitatea de 123,28 tone de porumb în sumă de 13 807,36 dolari SUA și la insistența Bursei Universale de Mărfuri a Moldovei a restituit la data de 27.10.2006 suma de 14884 dolari SUA. După aceste acțiuni, Ursu Gheorghe a întrerupt orice legătură cu administratorul SC „Alcoom” SRL, România - Gheorghe Alexandru. După însușirea sumei nominalizate de la SC „Alcoom” SRL, România, la 03.10.2006, SC „Ravelit-Impex” SRL, în rezultatul controlului fiscal efectuat de IFPS m.Chișinău a fost înregistrată ca întreprindere „fantomă”, deoarece activitatea de antreprenoriat a fost efectuată de către persoane neidentificate ori neîmputernicite de fondator. Astfel, Ursu Gheorghe, din intenții cupidante, a însușit prin înșelăciune și abuz de încredere de la „Alcoom” SRL, România bani în sumă de 35149 dolari SUA, ceea ce conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data încheierii contractului constituia suma de 466367 lei.

2.2.5. Tot el, a mai fost învinuit pentru faptul că, avînd scopul dobîndirii ilicite a mijloacelor bănești de la diferiți agenții economici atît de pe teritoriul R.Moldova, cît peste hotarele ei, în februarie 2004, i-a propus cet.Babchin Valentin, directorul SRL „Terraprombiznes” din or.Bender, desfășurarea activității comerciale comune, în calitate de partener de afaceri.

În discuțiile petrecute, Ursu Gheorghe l-a convins pe Babchin Valentin, că întreprinderea gestionată dispune de cantități mari de produse agricole preconizate pentru comercializare și că are posibilitate de a procura mai multă marfă, prezentînd în același timp documente contabile primare, contracte, prin care a confirmat activitatea sa comercială și la asigurat că tranzacțiile preconizate vor fi aduse la bun sfîrșit, creînd în fața lui Babchin Valentin o imagine pozitivă și aparența înșelătoare a unui partener de afaceri serios și de încredere. Ulterior, profitînd de încrederea cet.Babchin Valentin, Ursu Gheorghe a solicitat de la ultimul un împrumut în sumă de 50500 dolari SUA, promițîndu-i bună activitate rambursarea banilor la timp. Ultimul, fiind încrezut în bunele intenții ale lui Ursu Gheorghe, a acceptat la 01.03.2004 încheierea contractului de împrumut, în baza căruia i-a împrumutat suma solicitată, iar Ursu Gheorghe s-a angajat în termen de până la 31.03.2004 s-o ramburseze integral, însă primind împrumutul solicitat, nu a mai intenționat să-și onoreze obligațiile asumate, adică să desfășoare activitate comercială comună cu Babchin Valentin sau să-i ramburseze suma împrumutată. Pentru a se eschiva în continuare de la o eventuală tragere la răspundere penală, în scopul mascării intenției sale criminale, Ursu Gheorghe a restituit lui Babchin Valentin o parte din suma împrumutată - 14 000 dolari SUA, după care a întrerupt legătură cu ultimul, evitînd orice contact cu acesta.

2.2.6. Tot el, a mai fost învinuit pentru faptul că, avînd ca scop dobîndirea ilicită a mijloacelor bănești de la diferiți agenți economici, la finele lunii mai 2004, a solicitat

de la cunoscutul său Boescu Radu un împrumut bănesc necesar pentru activitatea Comercială. În discuțiile petrecute, Ursu Gheorghe, 1-a convins că întreprinderea gestionată desfășoară activitate comercială cu succes și dispune de întreprinderi-debitoare care au obligații financiare față de dînsul nestinse. Totodată, i-a comunicat lui Boescu Radu că poate să-i depună în calitate de gaj apartamentul care aparține soției sale, asigurîndu-l că tranzacția va fi adusă la bun sfîrșit, creînd ultimului o imagine de încredere. Boescu Radu, fiind încrezut în bunele intenții a lui Ursu Gheorghe, a acceptat la 09.06.2004 încheierea contractului de împrumut, în baza căruia i-a împrumutat suma de 15000 euro, iar Ursu Gheorghe i-a gajat apartamentul din str.Albișoara 78/2, nr.31, m.Chișinău. După expirarea termenului stabilit, Ursu Gheorghe nu a rambursat suma primită, motivînd că banii vor fi restituiți ceva mai tîrziu din cauza unor probleme de ordin financiar, întrerupînd legătură cu Boescu Radu și evitînd orice contact înde curs de trei ani de zile. Boescu Radu, dorind să acționeze în instanța de judecată, a solicitat de la oficiul cadastral Chișinău informația referitor la apartamentul gajat de către Ursu Gheorghe, în urma căruia a fost informat că contractul în cauză nu este luat la evidență de organul cadastral, iar ștampila aplicată pe contract este falsă. Pentru a se eschiva în continuare de la o eventuală tragere la răspundere penală, în scopul mascării intenției sale criminale, Ursu Gheorghe i-a promis lui Boescu Radu că o să-i restituie o parte din suma împrumutată - 1000 dolari SUA, însă nu a restituit-o.

2.2.7. Tot el, a mai fost învinuit pentru faptul că, în perioada lunii iunie 2004, în continuarea intențiilor sale criminale, după încheierea cu Boescu Radu a contractului de împrumut, în condiții nestabilite de organul de urmărire penală, a falsificat ștampila Oficiului cadastral Chișinău aplicată în contractul în cauză. Peste cîteva zile contractul falsificat l-a înmînat lui Boescu Radu, convingîndu-l în așa fel, că contractul este înregistrat la Oficiul cadastral cu nr.1463/04 din 10.06.2004. Faptul dat fiind imposibil în realizare, deoarece modelul ștampilei falsificate de către Ursu Gheorghe în anul 2002 a fost modificată în urma reorganizării organului cadastral, iar toate ștampilele au fost predate organelor de poliție pentru nimicire, iar conform informației din baza de date ÎS „Cadastru” contractul nr.1463/04 din 10.06.2004 nu este înregistrat.

2.2.8. Tot el, a mai fost învinuit pentru faptul că, avînd scop dobîndirea ilicită a bunurilor altor persoane, fiind directorul SRL „Aramis”, în august-septembrie 2008, obținînd încrederea cet.Bădărău Constantin, prin înșelăciune și abuz de încredere, l-a convins pe ultimul de a-i vinde 237 tone de grîu furager și 52200 tone de soia, fără a perfecta actele de vînzare a cerealelor, achitîndu-i doar un avans în sumă de 40 000 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror, inculpatul Gh.Ursu, reprezentantul părții vătămate BC “Banca Socială” SA, E.Prudivus, părțile vătămate Bădărău Constantin, “W.J.Grain Ltd”, Ungaria, reprezentată de avocatul S.Roșca, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie condamnați:

- Ursu Eudochia în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de conducere în instituțiile, întreprinderile, organizații de stat pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei;

- Ursu Gheorghe în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 11 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de conducere în instituțiile, întreprinderile și organizațiile de stat pe un termen de 3 ani și în baza art.361 alin.(2)

lit.b), d) Cod penal la 3 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 12 ani închisoare și a înceta procesul în baza art.320 alin.(1) Cod penal, în legătură cu schimbarea situației, cu admiterea integrală a acțiunilor civile și anularea încheierii interlocutorii.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că instanța neîntemeiat i-a achitat pe E.Ursu și Gh.Ursu pe episodul de însușire de la BC „Banca Socială” SA a sumei de 250000 lei, constatînd că fapta acestora nu întrunește elementele infracțiunii și că între părți au avut loc niște relații civile, pe faptul neexecutării obligațiilor contractuale, deoarece ambii inculpați, în cazul dat au acționat prin participație complexă și scopul lor a fost de a însuși suma bănească fără ași onora obligațiile contractuale, au dus în eroare instituția bancară, căreia i-au prezentat cu bună știință, documente oficiale false, în urma cărora li s-a eliberat de către bancă creditul solicitat, iar instanța recunoscîndu-l vinovat pe Gr.Ursu în baza art.361 alin.(2) lit.d) Cod penal, urma să recalifice acțiunile inculpaților prin prisma art.10 Cod penal din prevederile art.190 alin. (5) în cele ale art.238 Cod penal, adică dobîndirea creditului prin înșelăciune.

La fel, apelantul consideră că instanța greșit a interpretat probele administrate și incorect l-a achitat pe inculpat pe episoadele de însușire de la întreprinderea „W.J. Grain Ltd”, Ungaria a sumei de 210000 dolari SUA și pe faptul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficial false; pe faptul însușirii de la SC „Alcoom” SRL a sumei de 35149 dolari SUA; pe faptul însușirii de la SRL „Aramis” a sumei de 320000 lei, deoarece existența în acțiunile lui a elementelor infracțiunii incriminate, adică intenția infracțională în comiterea infracțiunii de escrocherie a fost realizată prin aceleași acțiuni, pentru care Gh.Ursu pe episodul SRL ”Хлебсервис” R.Belarus a fost găsit vinovat de comiterea infracțiunilor în baza art.190 alin.(5) și 361 alin.(2) lit.d) Cod penal, precum și pe episoadele de însușire prin escrocherie a sumei de 36500 dolari SUA de la cet.V.Babchin și a sumei de 15000 euro de la cet.Boescu Radu și faptul deținerii și folosirii documentelor oficiale false, deoarece pe aceste două episoade atît în cadrul urmăririi penale, cît și în ședințele de judecată, în rezultatul examinării probelor administrate, inclusiv declarațiile părților vătămate, probele scrise, contractele de împrumut din 01.03.2004 și 09.06.2004, copia scrisorii adresată notarial din 01.03.2004, autorizația nr.2529 din 15.03.2002, adeverința nr.AA 090366 din 29.01.2002 se demonstrează vina acestuia în însușirea banilor de la aceste părți vătămate.

De asemenea, procurorul pe episodul neexecutării hotărîrii judecătorești de către Gh.Ursu, a considerat că prima instanță incorect l-a achitat pe acest capăt de acuzare, de rînd ce din probele administrate în cadrul urmăririi penale, în ședințele de judecată, inclusiv declarațiile martorilor S.Guja, R.Moisei, ca și înscrisurile anexate la dosar se demonstrează vinovăția acestuia că dînsul intenționat s-a eschivat de la executarea hotărîrii instanței de judecată, însă odată cu modificările operate în dispoziția art.320 Cod penal, instanța urma să înceteze procesul penal în legătură cu schimbarea situației.

În ce privește acțiunea civilă, apelantul a considerat că instanța neîntemeiat a respins-o, pe cînd urma să o admită integral, deoarece prejudiciul cauzat părților vătămate prin infracțiune a fost stabilit, solicitînd totodată și anularea încheierii interlocutorii emise pe cauza dată;

- reprezentantul părții vătămate BC “Banca Socială” SA – A.Ovcsaruk, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care E.Ursu și Gh.Ursu, pe epizodul primirii prin înșelăciune a creditului să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.190 alin.(5) și 361 alin.(2) lit.d) Cod penal, stabilindu-le o pedeapsă echitabilă, cu

admiterea integrală a acțiunii civile în sumă de 142794 lei, pe motiv că în baza unor acte false prezentate de Gh.Ursu, în participație complexă cu E.Ursu, dîșșii au urmărit unicul scop de însușire prin înșelăciune de la bancă a mijloacelor bănești, adică a creditului obținut, cauzînd instituției bancare un prejudiciu material în suma creditului nerambursat;

- reprezentantul părții vătămate „W.J.Grain Ltd”, Ungaria, avocatul S.Roșca, casarea parțială a sentinței în privința lui Gh.Ursu pe episodul dat și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care a-l recunoaște vinovat pe acesta în baza art.190 alin.(5) și 361 alin.(2) lit.d) Cod penal, cu admiterea acțiunii civile, dispunînd încasarea prejudiciului material cauzat în sumă de 77032,50 dolari SUA, argumentînd că instanța incorect a dispus achitarea inculpatului pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, pe cînd probatoriul administrat de organul de urmărire penală, care fiind verificat în cadrul cercetării judecătorești, dimpotrivă demonstrează vinovăția acestuia în cele comise, adică intenția directă de a induce în eroare partea vătămată (prin înșelăciune și abuz de încredere) și de a sustrage sume bănești de la acesta, neavînd posibilitatea de a-și onora obligațiunile asumate, prin redarea unor informații ce nu corespund realității, și anume prin expedierea prin fax în adresa firmei a dispozițiilor de plată în valută străină, știind că sînt deja anulate, livrarea doar parțială a mărfii achitate, falsificarea facturilor de expediție, care analizate în cumul, demonstrează intenția acestuia de însușire a sumelor de bani încă la momentul primirii lor;

- partea vătămată, C.Bădărău, casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Gh.Ursu, pe faptul însușirii de la el a sumei de 320000 lei, să fie recunoscut vinovat conform învinuirii înaintate, cu admiterea integrală a acțiunii civile, dispunîndu-se încasarea în folosul său a prejudiciului material în sumă de 262000 lei, considerînd că neîntemeiat instanța a considerat că între dînsul și inculpat a avut loc un contract de vînzare-cumpărare, din care cauză lipsesc în acțiunile ultimului semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, pe cînd intenția inculpatului a fost de a însuși sume bănești, deoarece dînsul de la bun început nu dispunea de produse cerealiere în mărime de 237 tone de grîu și 52200 tone de soie, astfel că nu-și putea onora obligațiunile contractuale, pe cînd acestuia i-au fost transferate sumele de bani pentru tonajul ce urma a le fi livrat; că a fost trecut cu vederea recipisa eliberată de inculpat la 09.03.2009, prin care dînsul s-a obligat să restituie suma de bani în mărime de 320000 contra 217 tone de grîu și 52 tone de soia;

- inculpatul, casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de condamnarea sa în baza art.190 alin.(5) Cod penal, pe faptul însușirii de la SRL ”Хлебсервис” R.Belarus a sumei de 233 936 dolari SUA, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare pe acest capăt de acuzare, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii, iar acțiunea civilă să fie soluționată în ordinea procedurii civile, invocînd că instanța incorect a dedus vinovăția sa pe acest episod, deoarece cu întreprinderea din Belarus a fost încheiat un contract de vînzare-cumpărare, prin care dînsul s-a obligat să livreze marfă, și anume 10000 tone porumb furajer, iar aceasta din urmă să transfere pe conturile „Brio Part” mijloace bănești în sumă de 313 500 dolari SUA ca avans pentru achitarea producției în cauză, astfel că între aceste două întreprinderi s-au format raporturi juridice civile, iar banii transferați nu pot fi socotiți ca dobîndiți pe cale ilicită; instanța nu a luat în considerație nici faptul că dînsul, conform contractului încheiat, a livrat o parte din marfa contractată, ulterior urmînd a livra și cealaltă cantitate de marfă, iar în cazul neonorării obligațiunilor contractuale părțile urmau să aplice reglementările juridice civile și acțiunile adiacente sub formă de înșelăciune sau abuz de încredere nu

pot fi aplicabile în cazul dat, deoarece partea vătămată nu a fost dezinformată și înșelată, iar pe urma acestor relații dînsul nu a urmărit și nu a obținut avantaje patrimoniale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013, au fost respinse, ca nefondate, apelurile reprezentantului părții vătămate BC “Banca Socială” SA, E.Prudivus și a inculpatului Gh.Ursu și admise apelurile procurorului, a părții vătămate C.Bădărău, a părții vătămate „W.J.Grain Ltd”, Ungaria, reprezentat de avocatul S.Roșca, casată sentința în privința inculpatului Gh.Ursu și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Ursu Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Bădărău Constantin, Babchin Valentin și a părții vătămate „W.J.Grain Ltd”, Ungaria – A.Ovcsaruk, au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului prejudiciului material să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a constatat că Ursu Gheorghe, avînd scopul dobîndirii ilicite a mijloacelor bănești, în februarie 2004, i-a propus cet.Babchin Valentin, director SRL „Terraprombiznes” din or.Bender, desfășurarea activității comerciale comune, în calitate de partener de afaceri, convingîndu-l că întreprinderea gestionată dispune de cantități mari de produse agricole preconizate. Ulterior, Ursu Gheorghe profitînd de încrederea cet.Babchin Valentin, a solicitat și a obținut un împrumut în sumă de 50500 dolari SUA, promițîndu-i o bună activitate și rambursarea banilor la timp. Ultimul, fiind încrezut în bunele intenții ale lui Ursu Gheorghe, i-a acordat împrumutul solicitat, iar ultimul în scopul mascării intenției sale criminale, a restituit lui Babchin Valentin o parte din suma împrumutată - 14 000 dolari SUA și apoi a întrerupt legătură cu ultimul, evitînd orice contact, astfel, însușind prin escrocherie suma de 36500 dolari SUA, care la momentul săvîrșirii infracțiunii constituia 472370 lei, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari;

4.1.2. Tot el, în perioada lunii decembrie 2004, fiind în calitate de director al SRL „Centaurul”, avînd scopul dobîndirii ilicite a mijloacelor bănești în vederea desfășurării activității comerciale comune, a primit de la „W.J.Grain Ltd”, Ungaria – 210000 dolari SUA, însușind prin înșelăciune din această sumă 983000 lei, cauzîndu-i un prejudiciu material părții vătămate în proporții deosebit de mari;

4.1.3. Tot el, avînd drept scop dobîndirea ilicită a bunurilor altor persoane, fiind directorul SRL „Aramis”, în august-septembrie 2008, obținînd încrederea cet.Bădărău Constantin, prin înșelăciune și abuz de încredere, a însușit de la ultimul 237 tone de grîu furajer și 52200 tone de soia, la costul de 320000 lei, fără perfectarea actelor de vînzare a cerealelor, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Astfel, în total Ursu Gheorghe, prin escrocherie de la părțile vătămate Babchin Valentin, Bădăru Constantin și „W.J.Grain Ltd”, Ungaria, a însușit suma de 1775370 lei, ce constituie proporții deosebit de mari.

4.2. În motivarea soluției de casare a sentinței, instanța de apel a invocat că prima instanță greșit a ajuns la concluzia de achitare a inculpatului Gh.Ursu pe faptele infracționale comise în privința lui V.Babchin, C.Bădăru și „W.J.Grain Ltd”, Ungaria,

în baza art.190 alin.(5) Cod penal, pe cînd apreciind fiecare probă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, vinovăția inculpatului Gh.Ursu în săvîrșirea infracțiunilor pe aceste capete de acuzare incriminate se dovedește prin declarațiile părților vătămate V.Babchin, C.Bădăru, a reprezentantului părții vătămate W.J.Grain Ltd”, Ungaria, S.Rașcov, a martorilor Gh.Bonari, L.Tacic, A.Mămăligă, M.Mugureanu, N.Vieru, O.Reabov și actele cauze - contractul de vânzare-cumpărare nr.MD 04-105, prin care cumpărătorul „W.J. Grain Ltd.” Ungaria se obligă să transmită vînzătorului SRL „Centaurul” în schimbul produselor agricole suma de 210000 dolari SUA, nota de transfer în valută străină nr.130 din 26.11.2004, prin care se confirmă faptul primirii de către SRL „Centaurul” a sumei de 210000 dolari SUA, nota contabilă, prin care se confirmă că mijloace bănești în sumă de 983000 au fost eliberate în gestiune directorului SRL „Centaurul” – Gh.Ursu, dispozițiile de plată în valută străină nr.01 din 28.03.2005; nr.01 din 01.04.2005; nr.01 din 05.04.2005, prin care se confirmă că mijloacele bănești în sumă de 6000, 5000 și 3600 dolari SUA urmau a fi transferate de către SRL „Centaurul” în adresa întreprinderii „W.J. Grain Ltd.” Ungaria, dispozițiile de plată nr.100 din 03.12.2004; nr.101 din 06.12.2004; nr.102 din 09.12.2004; nr.104 din 10.12.2004; 105 din 13.12.2004; nr.106 din 14.12.2004; nr.107 din 15.12.2004 și nr.108 din 16.12.2004, prin care se confirmă că mijloacele bănești au fost ridicate în numerar de către directorul SRL „Centaurul” - Gh.Ursu, declarațiile de repatriere nr.638476/2036 din 17.12.2004; nr.63847612046 din 22.12.2004; nr.1003601005053111 din 06.01.2005, prin care se confirmă că o parte de mijloacele financiare primite au fost repatriate, cererile nr.210111424 din 29.03.2005; nr.210111449 din 01.04.2005 și nr.011/474 din 05.04.2005, prin care se confirmă că în baza acestor cereri au fost anulate dispozițiile de plată în valută străină depuse către BC „Moldova Agroindbank” SA privind transferul a sumelor de 6000, 5000 și 3600 dolari SUA de către SRL „Centaurul” în adresa întreprinderii „W.J. Grain Ltd.” Ungaria, contractului de împrumut bănesc autentificat notarial, prin care V.Babchin a împrumutat lui Gh.Ursu 50500 dolari pînă la 31 martie 2004, copia scrisorii către notar din 01.03.2004, prin care se confirmă că Gh.Ursu a primit de la V.Babchin suma de 50500 dolari SUA, recipisa, prin care Gh.Ursu a primit de la C.Bădăru 320000 lei, pe care s-a obligat să-i restituie în decursul lunii martie 2009.

În urma analizei probatoriului sus menționat, instanța de apel a considerat că declarațiile inculpatului urmează a fi apreciate critic, deoarece nu corespund realității, fiind date în scopul de a-și ușura situația și a nu se autoincrimina, fiindcă dînsul a profitat și abuzat de încrederea părților vătămate prin înșelăciune, exprimată prin afirmări intenționat false despre existența posibilității restituirii banilor lui V.Babchin, expedierea de acte confirmate a tranzacțiilor anulate ulterior expedierii acestora „W.J. Grain Ltd.”, primirea mărfii și neachitarea pentru ea lui C.Bădăru, astfel că însușirea consumîndu-se din momentul în care banii și marfa au fost transmise inculpatului, dînsul avînd posibilitatea reală de a se folosi sau de a dispune de ele la dorința sa. Prin urmare, instanța a conchis că inculpatul, inducînd victimele în eroare, creîndu-le o falsă de reprezentare a realității, prin redarea unor informații ce nu corespundeau situației de fapt, luînd de la părțile vătămate sume enorme de bani și cantități mari de marfă, de rînd ce nu avea posibilitatea să-și onoreze obligațiunile asumate, fiind într-o situație financiară extrem de nefavorabilă, indicînd și termenii de rambursare a datoriilor și conștientizînd imposibilitatea realizării obligațiunilor asumate, demonstrează intenția acestuia de însușire a sumelor de bani și a mărfii încă la momentul primirii lor, ceea ce dovedește că dînsul a abuzat de încrederea părților vătămate și ia înșelat.

Totodată, instanța de apel a conchis că este justă concluzia primei instanțe în partea achitării inculpatului Gh. Ursu în baza art.190 alin.(5) Cod penal pe episoadele părților vătămate BC “Banca Socială” SA și SC “Alcoom” SRL, R.Boescu și în baza art.361 alin.(2) lit.d) Cod penal pe episoadele părților vătămate R.Boescu și „W.J. Grain Ltd.” Ungaria și a inculpatei E.Ursu în baza art.190 alin.(5) Cod penal din următoarele motive:

- pe episodul de însușire de la partea vătămată BC “Banca Socială” SA a sumei de 250000 lei, deoarece reieșind din probele prezentate de partea acuzării nu a fost dovedită existența relațiilor penale între Gh.Ursu și E.Ursu cu BC “Banca Socială” SA și între Gh.Ursu cu SC “Alcoom” SRL, fiindcă între părți au avut loc niște raporturi juridice civile, deoarece - *în primul caz* contractul de credit a fost încheiat cu GȚ „Pahomi Stepanida”, căreia i-a fost acordat creditul în mărime de 250000 lei, iar în scopul asigurării rambursării creditului în termen, achitării dobânzii aferente, a recuperării daunelor cauzate prin neonorarea sau onorarea necorespunzătoare a condițiilor contractului de credit, între BC “Banca Socială” SA, GȚ „Pahomi Stepanida” și CPCC „DAVVI”, au fost încheiate contractele de gaj nr.79 și nr.80, în corespundere cu prevederile art.454, 66-668,1236-1245 Cod civil, iar în urma neexecutării obligațiunilor contractuale de către GȚ „Pahomi Stepanida”, prin hotărârea Judecătoriai Economice de Circumscripție din 21.10.2004, a fost admisă acțiunea BC „Banca Socială” SA, prin care s-a dispus încasarea de la GȚ „Pahomi Stepanida” și CPCC „DAVVI”, în mod solidar, în beneficiul băncii a datoriei debitoriale în mărime de 198170,49 și taxa de stat în mărime de 5945,11 lei, prin urmare inculpații, în cazul dat nu pot purta răspundere penală, deoarece nu sînt persoane responsabile de obligațiunile cu caracter civil; - *în al doilea caz* (episodul de însușire de la partea vătămată SC „Alcoom” SRL) a banilor în sumă de 35149 dolari SUA, contractul cu nr.7124 din 15.06.2006, încheiat între companiile de broker „Ornatus” SRL, „Export Invest” SRL, care reprezentau interesele cumpărătorului și SRL „Ravelit Impex”, reprezentată de Gh.Ursu și SC „Alcoom” SRL, reprezentată de Gh.Alexandru, care reprezentau interesele vînzătorului, care este unul bursier, forward cu avansare, încheiat în cadrul Bursei Universale de Mărfuri a Moldovei, în cadrul licitațiilor, în urma căruia a fost stabilit cîștigătorul și prețul mărfii, în urma căreia Bursa în conformitate cu prevederile art.7 al Contractului a transferat suma de 6384000 dolari SUA, ce infirmă argumentele acuzării că suma primită a fost un avans solicitat de inculpat și însușit de el prin înșelăciune și abuz de încredere, și pe cazul dat există hotărârea Judecătoriai Economice de Circumscripție din 05 aprilie 2007, prin care s-a dispus încasarea de la SRL „Ravelit Impex” în folosul SC „Alcoom” SRL a sumei de 35152,64 dolari SUA cu titlu de datorie, 13896,57 lei taxa de stat și 2000,00 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, datoria constituind 35152,64 dolari SUA;

- pe episodul părții vătămate R.Boescu pe faptul însușirii a sumei de 15000 dolari SUA, deținerii și folosirii documentelor oficiale false, deoarece pe aceste capete de acuzate procurorul în instanța de apel nu a solicitat audierea inculpatului, cît și a martorilor acuzării, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului, iar instanța de apel după o hotărîre de achitare a inculpatului, nu poate dispune condamnarea persoanei, ceea ce instanța a apreciat-o ca nesușinere a acuzării în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare și că acuzarea nu a prezentat probe că contractul de împrumut a fost fals, de rînd ce acesta a fost autentificat de către notarul O.Gladîș și înregistrat cu nr.1-4203 din 09.06.2004, că nu au fost prezentate probe în sensul falsificării ștampilei, ce a fost

aplicată pe acest contract, indicându-se doar că în condiții nestabile de organul de urmărire penală Gh.Ursu a falsificat șampila Oficiului cadastral Chișinău aplicată în contractul în cauză;

- pe episodul părții vătămate „*W.J. Grain Ltd.*” Ungaria, pe faptul deținerii și folosirii documentelor oficiale false, deoarece învinuirea pe acest capăt de acuzare este una neclară, în care nu a fost indicat, care documente oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, le-a deținut și le-a folosit inculpatul și nu este constată sumă prejudiciului cauzat în urma acțiunilor acestuia, pe când pentru a fi incriminată infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(2) lit.d) Cod penal, este necesară existența daunelor în proporții deosebit de mari, ce pe caz nu au fost constatate. Astfel, instanța a reținut că acuzarea nu a dovedit prin probe pertinente, concludente utile și veridice că Gh.Ursu înțelegea că deține și folosește documente oficiale false și dorea săvârșirea acestor acțiuni, reținând în acest sens declarațiile martorului D.Gaidău, care a declarat că factura de expediție eliberată de conducătorul SRL „Dinagrocom” neîntocmită conform normelor, pe care a aplicat ștampila întreprinderii ce o conducea, a eliberat-o cet.G.Golovenco, ultimul neputând explica cum a ajuns această factură la Gh.Ursu, cu toate că nu neagă activitatea în comun cu acesta, prin ce se confirmă că despre neîntocmirea conform normelor a facturii de expediție eliberată de conducătorul SRL „Dinagrocom” lui D.Gaidău și transmisă lui G.Golovenco, cunoșteau doar ultimii doi, dar nu și inculpatul.

La fel, acuzarea, în a cărei sarcină intră colectarea probelor care confirmă sau infirmă o învinuire, în nici un mod nu a verificat versiunea inculpatului, care a comunicat că a existat un colector intermediar „Olga Ivanova” și nu a dovedit faptul că și în acest caz inculpatul a acționat din intenție directă, nu a verificat în ce împrejurări a fost întocmit și semnat contractul sinalagmatic nr.51 din 02 decembrie 2004 și a cărei părți a fost viciată voința, nefiind stabilită și audiată persoana „Curchii D.V.” care și-a pus semnătura la rubrica „director general” și că Gh.Ursu ar fi cunoscut despre neveridicitatea facturilor fiscale CP 403523 și 403522.

Ca nefondat, a considerat instanța de apel și argumentul invocat de reprezentantul părții vătămate BC „Banca Socială” SA, precum că termenul de prescripție privind tragerea la răspundere penală în legătură cu comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.d) Cod penal, nu a expirat și inculpatul urma să fi fost recunoscut vinovat, fiindcă calcularea prescripției în cazul dat a început din momentul săvârșirii unei noi infracțiuni, deoarece infracțiunile anterioare au fost comise de inculpat la 14.03.2004 și în perioada lunii noiembrie 2006, expirând 5 ani din data comiterii acestora, astfel că infracțiunea comisă în privința lui BC „Banca Socială” SA, care a întrerupt termenul de prescripție, a fost săvârșită în luna august 2008 (episodul de escrocherie a părții vătămate Bădărău Constantin) și de la această dată a început a curge termenul de prescripție, dar la data pronunțării hotărârii în cauză, termenul de prescripție a expirat în temeiul art.60 alin.(1) lit.b) Cod penal. Faptul că inculpatul a comis o nouă infracțiune, cea prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal la 09.06.2009, nu întrerupe termenul de prescripție, nefiind întrunite condițiile art.60 alin.(4) Cod penal, deoarece persoana se pedepsește cu amendă sau cu muncă neremunerată, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Pe motivele invocate, instanța de apel a conchis că apelurile procurorului și a reprezentantului părții vătămate „Banca Socială” SA, Elena Prudivus, în partea dată, sînt nefondate și urmează a fi respinse.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentele procurorului în partea ce ține de achitarea lui Gh.Ursu pe învinuirea adusă în baza art.320 alin.(1) Cod penal, considerînd că motivele invocate de procuror, precum că inculpatul nu urma a fi achitat, dar în privința acestuia procesul penal urma a fi încetat în legătură cu schimbarea situației, deoarece nici unul din martorii audiați - S.Guja și R.Moisei, nu au declarat că inculpatul s-ar fi împotrivit în vederea executării hotărîrii judecătorești, iar potrivit confirmării de înregistrare a gajului debitorul gajist este M.Struza, domiciliat în m.Chișinău, str.Sucevița, ap.61, despre care inculpatul a informat la momentul executării ordonanței, că automobilul nu-i aparține, însă nici creditorul gajist și nici executorul judecătoresc nu s-au interesat cine este proprietarul automobilului și locul aflării lui în vederea intentării unei acțiuni civile, prin urmare voința creditorului gajist, în cazul dat nu a fost viciată, deoarece la momentul încheierii contractului din 02.03.2004 ambele părți cunoșteau despre existența procurii nr.65 din 04.01.2004, valabilă pe un termen de 3 ani, așa că la momentul adoptării ordonanței Judecătoriei Strășeni la 23.04.2007 și intentării cauzei penale la 07.12.2007, inculpatul nu mai avea în posesie automobilului de model „Toyota Lexus ES-30”, cu n/î C ST 777, astfel nu a fost dovedită existența laturii obiective și subiective a infracțiunii incriminate inculpatului și soluția primei instanțe în partea dată este una temeinică și legală.

Respins, ca nefondat a fost de instanță și apelul inculpatului, pe faptul însușirii de la SRL „Хлебсервис” R.Belarus a sumei de 233 936 dolari SUA, considerînd că prima instanță corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Gh.Ursu în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, deoarece inculpatul nu a fost în imposibilitate de a executa o obligațiune contractuală, dar a acționat cu intenție frauduloasă întru ne onorarea obligațiilor contractuale, astfel întrunind elementele infracțiunii de escrocherie, fiindcă Gh.Ursu, prin înșelăciune a denaturat informația despre sine și firmă, precum că este proprietarul întregului volum de cereale, pe care le-ar fi procurat încă din momentul strîngerii acestora de pe cîmpuri și avea posibilitatea să ofere un preț sub limita minimă a prețului de piață, profitul lui constînd doar în restituirea sumelor TVA în urma exportului, iar pentru a obține încrederea reprezentantului SRL „Хлебсервис” R.Belarus i-a organizat ultimului întîlniri cu persoane care se prezentau, ca conducători de gospodării și care confirmau volumul de cereale și că acestea ar aparține întreprinderii SRL „Brio Part”, prezentîndu-i copii de contracte privind procurarea cerealelor și copii a ordinelor de plată drept confirmare a plății efectuate pentru procurarea porumbului și grîului furajer, pe cînd de fapt dînsul nu dispunea de un careva volum mare de cereale, iar în octombrie-noiembrie s-a ridicat brusc prețul la produsele agricole și dînsul nu a reușit să achiziționeze marfa integral, s-a mai prezentat ca proprietar a barului „Tainele mării”, situata în centrul m.Chișinău și care îi aduce un profit de 10000-15000 dolari SUA, în așa fel a obținut, încrederea din partea reprezentantului SRL „Хлебсервис” R.Belarus.

Ulterior, abuzînd de încrederea acordată lui în baza relațiilor de afaceri, acestea au fost exploatate cu rea-voință în realizarea intenției sale și pentru a majora nivelul de credibilitate a reprezentanților SRL „Хлебсервис” R.Belarus, pentru a-i fi ransferată o plată mai mare în avans a sumelor bănești pe care avea scopul de a o sustrage, a livrat 8 din 31 vagoane de porumb furajer, a falsificat și expediat prin poșta electronică și prin fax duplicatele facturilor de transport, dispozițiile de plată, „Invoice” cu amprente ștampilelor autorităților vamale și a căii ferate aplicate în actele menționate, ca apoi în scopul voalării intenției sale criminale de a primi în continuare o altă sumă mare de bani în avans, i-a transmis reprezentantului întreprinderii SRL „Хлебсервис”

R.Belarus certificatul falsificat, perfectat pe numele întreprinderii de stat „Calea Ferată a Moldovei”, confirmându-i faptul expedierii în adresa lor a 24 vagoane cu produse agricole, care au fost reținute de către autoritățile Ucrainene, afirmând în așa mod faptul exercitării de către dînsul a obligațiilor contractuale, ce încă o dată dovedește faptul că inculpatul a acționat cu intenție directă întru ne onorarea obligațiilor contractuale.

Totodată, instanța de apel a considerat de a admite în principiu acțiunile civile a părților vătămate Bădărău Constantin, Babchin Valentin și „W.J. Grain Ltd.” Ungaria pe motiv că este necesară prezentarea de probe suplimentare, în vederea respectării drepturilor tuturor părților.

Că încheierea interlocutorie emisă de instanță urmează a fi anulată, acesta purtînd un caracter formal, neconstatîndu-se faptul că acuzarea nu a administrat probe, pe unele capete de acuzare, întru susținerea vinovăției lui Gh.Ursu.

La stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului Gh.Ursu, instanța de apel, reținînd prevederile art.61, 75 Cod penal, a conchis de a-i stabilit acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de conducere și gestionare a bunurilor materiale, ținînd cont de gravitatea infracțiunii, care face apărte din categoria celor grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este căsătorit, are la întreținere un copil minor, că anterior a fost tras la răspundere penală, dar antecedentul penal este stins, însă îl caracterizează ca pe o persoană predispusă la comiterea de fapte infracționale, avînd un comportament, prin care a încercat să eludeze aflarea adevărului și să inducă în eroare organele judiciare, de lipsa circumstanțelor care atenuează ori agravează răspunderea, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorii L.Rudei și D.Tăut, reprezentantul părții vătămate, BC „Banca Socială” SA, E.Prudivus, avocatul S.Cîrlig în numele inculpatului Gh.Ursu și inculpatul, solicitînd:

- procurorul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, considerînd că soluția instanței de apel, prin care a fost menținută sentința primei instanțe, în partea ce ține de achitarea inculpatei E.Ursu învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal și de achitare a inculpatului Gh.Ursu pe capetele de acuzare referitor la epizodele cu părțile vătămate BC „Banca Socială” SA și SC „Alcoom” SRL și Boescu Radu, precum și pe episoadele ce ține de neexecutarea intenționată și eschivarea de la executarea hotărîrii instanței de judecată, achitarea inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.361 alin.(2) lit.d) Cod penal, pe epizodele cu partea vătămată „W.J. Grain Ltd.” și Boescu Radu este una neîntemeiată, pe motiv că în cazul cînd instanța de apel nu este de acord cu probatoriu adus de partea acuzării în sprijinul învinuirilor formulate inculpatului, ajungînd la concluzia menținerii sentinței de achitare, urma să dezvăluie concluzia dată, exprimîndu-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe, ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale, considerînd totodată că totalitatea de probe administrare în cadrul dosarului penal, demonstrează vinovăția inculpaților pe toate capetele de acuzare pe care au fost achitați, prin urmare instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, de menținere a sentinței de achitare în privința E.Ursu și Gh.Ursu pe capetele de acuzare

BC „Banca Socială” SA, SC „Alcoom” SRL și partea vătămată R.Boescu, precum și pe capetele de învinuire prevăzute 361 alin.(2) lit.d) Cod penal cu partea vătămată „W.J. Grain Ltd.” Ungaria și R.Boiescu, iar pe capătul de acuzare referitor la învinuirea înaintată lui Gh.Ursu pe art.320 alin.(1) Cod penal fiind dovedită vinovăția inculpatului, instanța urma, în legătură cu modificările operate în acest articol, să înceteze procesul penal în legătură cu schimbarea situației, în baza art.53 Cod penal, dar nu să pronunțe o hotărâre de achitare;

- reprezentantul părții vătămate BC „Banca Socială” SA, L.Prudivus care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, invocând că instanța de apel incorect a menținut sentința de achitare în privința lui E.Ursu și Gh.Ursu în baza art.190 alin. (5) Cod penal, deoarece ambii au organizat procesul de obținere și însușire a mijloacelor bănești sub formă de credit, astfel prin acțiunile sale dîșii au cauzat băncii un prejudiciu material care constituie suma creditului nerambursat în mărime de 142 794 lei, care este în legătură directă cu acțiunile inculpaților;

- avocatul în numele inculpatului Gh.Ursu și inculpatul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, pe faptul însușirii de la părțile vătămate SRL ”Хлебсервис” R.Belarus, „W.J. Grain Ltd.” Ungaria și C.Bădărău, pe motiv că motivarea soluției contrazice dispozitivului, deoarece instanța de apel în partea descriptivă s-a expus asupra admiterii apelului lui V.Babchin, iar în dispozitiv a admis doar apelul procurorului, părții vătămate C.Bădărău și reprezentantului părții vătămate „W.J. Grain Ltd.”; dispozitivul deciziei instanței de apel este unul expus neclar, deoarece instanța de apel menținînd soluția primei instanțe de condamnare a inculpatului pe episodul părții vătămate SRL ”Хлебсервис” R.Belarus în baza art.190 alin.(5) Cod penal și recunoscîndu-l vinovat în baza art.190 alin.(5) Cod penal pe episoadele părților vătămate W.J. Grain Ltd.” Ungaria, C.Bădărău și V.Babchin, urma să-i stabilească inculpatului pedeapsa definitivă conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal; atît prima instanță care l-a recunoscut vinovat pe inculpat de escrocherie pe episodul de însușire a banilor de la SRL ”Хлебсервис” R.Belarus, cît și instanța de apel, care l-a recunoscut vinovat pe inculpat de escrocherie pe episoadele de însușire a banilor de la părțile vătămate „W.J. Grain Ltd.” Ungaria, C.Bădărău și V.Babchin, nu au cercetat probele administrate pentru a stabili dacă în acțiunile acestuia sînt prezente semnele infracțiunii incriminate, și anume de înșelăciune și abuz de încredere a persoanelor, de rînd ce din materialele cauzei rezultă că intenția de a înșela aceste părți vătămate la momentul primirii banilor inculpatul nu a urmărit-o, neluînd în considerare declarațiile acestuia, care coroborează cu probele administrate și cercetate de către instanțele judecătorești și infirmă faptul că acesta a acționat cu intenția de a înșela și a abuza de încrederea părților vătămate; că cu toate părțile vătămate inculpatul a avut încheiate contracte, iar părțile vătămate conform obligațiilor asumate au transmis acestuia mijloace bănești, însă dînsul nu și-a onorat integral obligațiunile sale contractuale, astfel că aceste acțiuni nu pot cădea sub incidența normelor de drept penal, constituind niște rapoarte juridico-civile.

6. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd seama de opiniile reprezentantului părții vătămate SRL “Хлебсервис” R.Belarus și a procurorului expuse în referințe, prin care au solicitat respingerea recursului declarat de avocat și inculpat, fiind neîntemeiat, Colegiul penal consideră că

recursul reprezentantului părții vătămate BC „Banca Socială” SA, E.Prudivus urmează a fi respins ca inadmisibil, iar a procurorilor L.Rudei, D.Tăut, a avocatului S.Cîrlig în numele inculpatului Gh.Ursu și a inculpatului urmează a fi admise din următoarele considerente.

Cu referire la recursul procurorului și a reprezentantului părții vătămate BC „Banca Socială” SA, E.Prudivus, pe episodul deținerii și folosirii documentelor oficiale false și de escrocherie de la BC “Banca Socială” SA.

Potrivit textului recursurilor, recurenții invocă că temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și anume - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiul la care se referă autorii recursurilor nu este aplicabil din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării în această parte a sentinței și deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din conținutul recursurilor declarate de procuror și reprezentantul părții vătămate, autorii acestora nu sînt de acord cu achitarea lui E.Ursu și Gh.Ursu pe acest episod, considerînd că vinovăția acestora a fost demonstrată totalmente prin probe administrate în cadrul procesului penal, și anume în dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere a sumei de 250000 lei de la BC “Banca Socială” SA.

Instanța de apel, judecînd apelul declarat de ambii recurenți, a examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv și, respectînd prevederile art.414, 417 Cod de procedură penală, a interogat suplimentar inculpații E.Ursu și Gh.Ursu, reprezentatul părții vătămate BC “Banca Socială” SA, a cercetat probelor prezentate de procuror, care au fost analizate și apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu coroborează cu alte probe și au permis instanței de a concluziona că acestea dovedesc nevinovăția inculpaților în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal.

Astfel, instanțele de fond just au conchis că nu a fost constatată existența laturii obiective și subiective a infracțiunii de escrocherie pe acest episod, și anume intenția inculpaților de a dobîndi ilicit bunurile părții vătămate prin înșelăciune și abuz de încredere, deoarece după cum rezultă din declarațiile acestora din urmă, dînșii s-au adresat cu cerere către bancă pentru a primi un credit în mărime de 250000 lei, care ulterior o parte a fost restituit.

Colegiul penal în acest sens susține concluziile instanțelor de fond privind netemeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpaților E.Ursu și Gh.Ursu a dobîndirii ilicite a bunurilor părții vătămate, deoarece în viziunea Colegiului, argumentele procurorului pe acest capăt de acuzare și a reprezentantului părții vătămate în acest sens, au doar un caracter de presupunere, de fapt sînt lipsite de careva bază probantă în sensul prezenței la inculpați a intenției de a însuși banii părții vătămate. Primirea banilor de la partea vătămată nu urmărea scopul sustragerii acestora și nu avea intenția să nu-și execute angajamentul asumat conform contractului de credit, deci fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii de escrocherie.

În acest context, Colegiul reține că sentința de condamnare a unei persoane se adoptă în condiția în care vina inculpatului a fost demonstrată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată doar pe presupuneri.

Colegiul penal atestă că, obiectul juridic special al infracțiunii de escrocherie este constituit din relațiile sociale cu caracter patrimonial, nașterea și dezvoltarea cărora trebuie să se bazeze pe buna-credință și încrederea între subiecții afacerilor, fie persoane fizice, fie juridice; buna-credință și încrederea subiecților raporturilor juridice patrimoniale se prezumă, iar în anumite cazuri este și protejată prin legea penală.

Latura obiectivă a escrocheriei se exprimă prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune.

Astfel, prin *dobândirea ilicită a bunurilor* legiuitorul prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenție a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptul asupra acestora.

Înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee și tehnici de operare ale făptuitorului - denaturarea informațiilor despre sine sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie. Datele false se pot referi atât la persoana făptuitorului sau a altor persoane, cât și la unele obiecte, fenomene.

Prin modalitatea înșelăciunii făptuitorul induce victima în eroare, îi crează o falsă reprezentare a realității, indiferent de mijloacele utilizate, pentru a realiza transmiterea voită, sub incidența sa ori a altei persoane, a bunului sau dreptului asupra lui.

Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări. Iar latura subiectivă a infracțiunii date se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Astfel, Colegiul penal atestă că, în speță, între GȚ “Pahomi Stepanida”, în persoana E.Ursu și BC “Banca Socială” SA, a fost încheiat contractul nr.64/2002 din 01.04.2002 cu privire la credit, potrivit căruia părțile au convenit asupra rambursării creditului în termen, achitării dobânzii aferente, inclusiv a recuperării daunelor cauzate prin neonorarea sau onorarea necorespunzătoare a contractului de credit, la 17.04.2002 între bancă și GȚ “Pahomi Stepanida”, CPCC “DAVVI” au fost încheiate contractele de gaj nr.79 și 80, prin care s-au gajat utilajul, clădirea morii și terenul aferent din s.Lozova, str.Ștefan cel Mare 3, contractul în cauză a fost prelungit până la 01.10.2003. În legătură cu faptul că GȚ “Pahomi Stepanida” nu și-a onorat obligațiunile contractuale, prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 21.10.2014 a fost admisă acțiunea BC “Banca Socială” SA, dispunându-se încasarea de la GȚ “Pahomi Stepanida” și CPCC “DAVVI” în mod solidar datoria debitorială în mărime de 198170,49 și taxa de stat 5945,11, însă suma încasată nu constituie doar restanța la creditul acordat, ci include în sine și suma dobânzii calculate și neachitate, astfel că inculpații nu au avut nici o intenție de a sustrage, însuși bunurile părții vătămate la momentul acordării creditului. Prin urmare, corect instanțele de fond au concluzionat că între părți au avut loc niște raporturi juridico - civile.

Instanța de recurs menționează că, în sensul art.6 al Convenției Europene, noțiunea de „*acuzăție în materie penală*” este distinctă de noțiunea „*drepturi și obligații cu caracter civil*”, astfel, în cauza *Perez vs Franța din 12.02.2004*, Curtea Europeană a notat că „... în ciuda existenței unei autonomii a noțiunii de *drepturi și obligații cu caracter civil*, este necesară analiza legislației interne a statului, atât sub

aspectul calificării juridice, cât și în privința conținutului material și a efectelor pe care dreptul intern al statului le conferă pentru ca un drept să poată fi considerat ca avînd un caracter civil”.

În speță, existența contractului de credit indicat în rechizitoriu, confirmă existența unui drept cu caracter civil și, acest înscris, fiind probă în cauza penală garanta în mod real dreptul părții vătămate de a pretinde la despăgubiri, formulînd o acțiune civilă într-o instanță civilă de drept comun în baza normelor dreptului civil, ceea ce de fapt a și fost făcut, litigiu între părți fiind rezolvat în procedura instanței civile.

Curtea Europeană, în cauza *Ringvold vs Norvegia din 11.02.2003* a notat că „...*faptul că o lege, care poate permite o cerere de despăgubire în virtutea dreptului cu privire la prejudiciu, include și elemente obiective constitutive ale unei infracțiuni penale, nu reprezintă, în pofida gravității acestei infracțiuni, un motiv suficient pentru a considera ca persoana responsabilă de obligațiile cu caracter civil, să fie acuzată de o infracțiune penală”.*

Prin urmare, potrivit jurisprudenței Curții Europene sus-menționate, în asemenea cazuri, aplicabilitatea art.6 atinge limitele sale, notîndu-se că Convenția nu garantează dreptul revendicat de reclamant la „*răzbunare privată*”. Astfel, nu a admis că dreptul de a urmări sau de a condamna penal terțe persoane trebuie neapărat exercitat în paralel cu exercitarea de către victimă a dreptului de a intenta o acțiune civilă.

În atare situație, Colegiul penal conchide că este lipsită de fundament în fapt și de drept soluția propusă de recurenți privind condamnarea lui E.Ursu și Gh.Ursu, pentru o pretinsă dobîndire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere.

Totodată, corect instanțele au conchis că, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.d) Cod penal a fost dovedită, însă procesul penal urmează a fi încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție, în baza art.60 Cod penal, deoarece de la data comiterii infracțiunii -14.03.2004, au expirat mai mult de 5 ani. Instanțele just au menționat că argumentele apelanților, precum că termenul de prescripție nu este expirat, deoarece acesta a fost întrerupt fiind săvîrșită o altă infracțiune, nu pot fi reținute, dat fiind că infracțiunea nou săvîrșită de inculpat nu întrerupe termenul de prescripție potrivit art.60 alin.(4) Cod penal.

Cu referire la recursul procurorului pe capătul de acuzare privind dobîndirea ilicită a bunurilor prin înșelăciune și abuz de încredere de la partea vătămată SC “Alcoom” SRL.

Verificînd legalitatea hotărîrilor atacate pe baza materialelor cauzei și temeiurilor invocate de procuror privind dezacordul cu hotărîrile judecătorești în partea excluderii din învinuirea inculpatului a episodului de dobîndire ilicită a bunurilor prin înșelăciune și abuz de încredere de la partea vătămată SC “Alcoom” SRL, Colegiul penal consideră că acestea sînt neîntemeiate și urmează a fi respinse, deoarece concluziile instanței de fond și de apel sînt motivate și se bazează pe aprecierea obiectivă și sub toate aspectele a probelor administrate, soluții expuse detaliat atît în sentință, cât și decizia instanței de apel, pe care instanța de recurs și le însușește pe deplin.

Astfel, instanțele au constatat că în cauză sînt prezente niște raporturi juridico-civile, deoarece, reieșind din materialele cauzei se confirmă faptul că între companiile de brokeraj ”Ornatus” SRL și ”Export-Invest” SRL, care reprezentau interesele cumpărătorului și vînzătorului, adică SRL ”Ravelit-Impex”, reprezentată de Gh.Ursu și

SC "Alcoom" SRL, reprezentată de Gh.Alexandru, a fost încheiat contractul nr.7124 din 15.06.2006, care este un contract bursier, forward cu avansare, adică încheiat în cadrul Bursei Universale de Mărfuri a Moldovei, în cadrul licitațiilor, în urma căruia a fost stabilit câștigătorul și prețul mărfii, contractul fiind semnat de către reprezentanții Birourilor de brokeraj "Ornatus" SRL și "Export-Invest" SRL, în urma căreia Bursa, în conformitate cu prevederile art.7 al contractului, a transferat suma de 63840 dolari SUA, fapt ce infirmă argumentele acuzării că suma primită a fost un avans solicitat de inculpat și însușit de el prin înșelăciune și abuz de încredere.

În susținerea concluziilor sale, instanțele au reținut declarațiile: - martorului L.Moraru, care a relatat că contractul bursier a fost încheiat între companiile de brokeraj SRL "Ornatus" și SRL "Export-Invest" care reprezentau interesele cumpărătorului și vânzătorului, adică SRL "Ravelit-Impex" și SC "Alcoom" SRL, și Bursa a respectat toate formalitățile ce țin de procedura petrecerii licitației, iar vânzătorul și cumpărătorul urmau să-și onoreze obligațiile contractuale. La caz, SRL "Ravelit-Impex", nu a respectat obligațiile contractuale și nu a livrat marfa contractuală pe deplin și urma să restituie mijloacele bănești primite în sumă de 50032,64 dolari SUA, pe care le-a restituit doar parțial, iar Bursa - 3360 dolari SUA, obligațiune pe care a îndeplinit-o; - martorului A.Moraru, care a menționat că dânsul activează în calitate de administrator al SRL "Ornatus" și la Bursă a reprezentat interesele SRL "Ravelit-Impex" la încheierea contractului, iar ulterior a aflat că aceasta din urmă nu poate îndeplini contractul, și, cu participarea reprezentanților tuturor părților, a fost încheiat un acord, conform căruia s-a considerat că SRL "Ravelit-Impex" a îndeplinit contractul pe cantitatea de porumb exportată, iar suma rămasă de circa 35000 dolari SUA urma să fie restituită și cunoaște că ulterior SRL "Ravelit-Impex" a transferat la Bursă aproximativ 10000 dolari SUA; - martorului O.Teterea, care a relatat că fiind administratorul SRL "Export-Invest" a încheiat cu SRL "Alcoom" un contract de prestare a serviciilor și a participat la licitația organizată de Bursă, și la încheierea contractului cu SRL "Ornatus", care reprezenta interesele SRL "Ravelit-Impex", iar ulterior a aflat că nu a fost livrată toată marfa conform contractului, în legătură cu ce s-a întocmit un contract adițional, în care s-a prevăzut că SRL "Ravelit-Impex" nu-și asumă livrarea mărfii integral, dar își asumă responsabilitatea de a restitui diferența.

Totodată, instanțele au constatat că pe cazul dat SRL "Alcoom" s-a adresat cu acțiune civilă în instanța de judecată și există hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 05.04.2007, prin care s-a dispus încasarea de la SRL „Ravelit-Impex” în folosul SC „Alcoom” SRL a sumei de 35152,64 dolari SUA cu titlu de datorie, 13896,57 lei taxa de stat și 2000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin urmare, instanțele de fond corect au constatat că vinovăția inculpatului Gh.Ursu în săvârșirea infracțiunii imputate pe acest episod nu a fost dovedită, deoarece acuzarea nu a prezentat careva probe certe că inculpatul ar fi avut intenția directă de a dobândi ilicit de la partea vătămată suma de 35149 dolari SUA și încă la momentul intrării în stăpânire asupra mijloacelor financiare, urmărea scopul însușirii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat, just concluzionând că între părți au avut loc niște raporturi juridico-civile.

În consecință, Colegiul penal conchide că, instanțele de fond și de apel, potrivit prevederilor art.394 alin.(3) Cod de procedură penală, au făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, argumentând detaliat respingerea probelor ce au fost

administrare în suportul învinuirii aduse inculpatului pe episoadele cu părțile vătămate BC “Banca Socială” SA și SC „Alcoom” SRL. Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute de instanțele de fond rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Argumentele recurentului cu privire la aprecierea unilaterală a probelor, nu au nici un suport legal, fiindcă potrivit prevederilor art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, Colegiul penal constată că instanța de apel în decizie expres s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, le-a verificat, făcând o analiză amplă și minuțioasă, a apreciat probele la justa valoare, a indicat din care motive nu a admis probele la care se referă recurenții, și, luând în considerație probele prezentate întru susținerea învinuirii, care în totalitatea lor resping temeinicia învinuirii aduse lui Gh.Ursu pe aceste capete de învinuire, întemeiat a menținut sentința primei instanțe.

Prin urmare, recursul procurorului și a părții vătămate BC “Banca Socială” SA declarate pe aceste capete de învinuire se vor respinge ca inadmisibile.

Cu referire la recursul procurorului pe capătul de acuzare privind neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea hotărârii judecătorești.

Referitor la argumentele procurorului, care își exprimă dezacordul cu hotărârile judecătorești în partea achitării inculpatului pe acest capăt de învinuire și solicitării de a fi încetat procesul penal în legătură cu schimbarea situației, Colegiul penal constată că acestea sînt neîntemeiate și urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Astfel, instanțele de fond au constatat că, prin ordonanța Judecătoriei Strășeni din 23.04.2007 s-a transmis de la debitorii Gh.Ursu și SRL”Centaurul” în posesia creditorului S.Guja bunurile gajate, inclusiv automobilul de model ”Toyota Lexus ES 30”, apreciat la 10000 dolari, care a fost primită spre executare prin încheierea Oficiului de executare Rîșcani, mun.Chișinău de către executorul V.Golovco din 14.05.2007, fiind intentată procedura de executare nr.4-354.

Potrivit învinuirii, organul de urmărire penală a pus în sarcina inculpatului Gh.Ursu că acesta a fost obligat să execute ordonanța în cauză și să transmită bunurile gajate, însă acesta se eschivează de la executarea ordonanței judecătorești din 23.04.2007.

Totodată, instanțele au constatat că, în cauză, lipsește latura subiectivă a neexecutării intenționate sau eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată, care se caracterizează doar prin intenție directă, cît și latura obiectivă, care se caracterizează prin acțiunile sau inacțiunile persoanei obligate să execute hotărîrea judecătorească. În acest sens, au fost reținute declarațiile: - inculpatului Gh.Ursu, care a explicat că creditorului S.Guja i-au fost transmise unele bunuri gajate, iar automobilul nu era proprietatea lui personală, el dispunînd doar de procură generală, care în 2007 deja expirase; - a martorului S.Guja, care a recunoscut că i-au fost transmise unele bunuri gajate, iar o parte au rămas în restaurant, deoarece nu puteau fi luate, iar pe parcurs inculpatul i-a restituit 8000 dolari SUA; - a martorului R.Moisei, care a confirmat că inculpatul l-a informat că automobilul nu-i mai aparține, însă dînsul nu s-a interesat cine este proprietarul automobilului și locul aflării acestuia.

Instanțele au stabilit că, pe lîngă faptul că inculpatul nu a întreprins careva acțiuni întru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea hotărârii

juducătorești, acesta într-adevăr la momentul intentării cauzei penale - 07.12.2007, nu mai avea în posesie automobilul sus-menționat, care în contractual de gaj era indicat că aparține cu drept de proprietate lui M.Sturza, în numele căruia acționa inculpatul în baza procurii nr.65 din 04.01.2004, valabilă pe un termen de 3 ani.

Mai mult, s-a menționat că conform prevederilor art.320 Cod penal (red.09.07.2010), un element obligatoriu pentru existența componentei de infracțiune este comiterea acesteia după aplicarea sancțiunii contravenționale, însă careva probe că inculpatul, pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea hotărîrii juducătorești, ar fi fost sancționat contravențional, condiție care este obligatorie pentru a fi tras la răspundere penală conform normei penale menționate, nu au fost prezentate de către partea acuzării.

Astfel, Colegiul penal conchide că concluziile instanței de fond privind achitarea lui Gh.Ursu în baza art.320 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, menținute și de instanța de apel, sînt corecte și se bazează pe probele administrate pe parcursul cercetării juducătorești, care au fost apreciate de instanțe în mod obiectiv.

Argumentele invocate de procuror în recurs, precum că instanțele de fond urmau a înceta procesul penal pe episodul dat în legătură cu schimbarea situației, în temeiul art.53 lit.e) Cod penal, nu pot fi reținute, dat fiind că, potrivit acestei norme penale, persoana poate fi liberată de răspundere penală dacă a săvîrșit o faptă ce conține semnele componentei de infracțiune, însă în cauză, instanțele cert au constatat că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin urmare, recursul procurorului declarat pe acest capăt de învinuire se va respinge ca inadmisibil.

Cu referire la recursul avocatului S.Cîrlig în numele inculpatului și a inculpatului Gh.Ursu pe episodul de escrocherie de la partea vătămată SRL "Хлебсервис" R.Belarus.

Referitor la argumentele recurenților, care își exprimă dezacordul cu hotărîrile juducătorești în partea condamnării inculpatului Gh.Ursu pe acest capăt de învinuire și solicitării achitării lui, Colegiul penal constată că, acestea sînt neîntemeiate și urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Astfel, instanțele de fond au constatat că vinovăția lui Gh.Ursu și-a găsit confirmarea în cadrul cercetării juducătorești pe acest capăt de învinuire, care, avînd scopul dobîndirii ilicite a mijloacelor bănești, prin înșelăciune și abuz de încredere, l-a convins pe director adjunct al SRL "Хлебсервис" R.Belarus - L.Novicov că dispune de cantități mari de produse agricole, pe care dorește să le comercializeze, ultimul, avînd încredere în acesta, în scopul procurării a 10000 tone de porumb furajer, în perioada 20.10.2006-16.11.2006, a transferat ca avans pentru achitarea producției în cauză în adresa SRL „Brio Part” mijloace bănești în sumă totală de 313500 dolari SUA, pe care Gh.Ursu le-a ridicat în numerar și nu a mai intenționat să-și onoreze obligațiunile contractuale, însă pentru a se eschiva în continuare de la o eventuală tragere la răspundere penală, a executat o parte mică a obligațiilor sale contractuale, livrînd în adresa cumpărătorului o cantitate de marfă în sumă de 79564 dolari SUA, după care a întrerupt orice legătură cu SRL "Хлебсервис" R.Belarus, astfel însușind de la ultima, prin înșelăciune și abuz de încredere bani în sumă de 233936 dolari SUA.

Instanțele de fond corect au indicat că în acțiunile inculpatului sînt elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, acesta nefiind în imposibilitate de a executa

o obligație contractuală, după cum afirmă partea apărării, dar a acționat cu intenție frauduloasă întru neonorarea obligațiilor sale.

În cazul dat, instanțele de fond just au reținut că inculpatul cu scopul înșelării părții vătămate, a denaturat informația despre sine și firma SC "Brio Part" SRL, precum că este proprietarul întregului volum de cereale, pe care le-ar fi procurat încă în momentul colectării acestora și că are posibilitatea să le realizeze la un preț sub limita minimă a prețului de piață. Acest scop se dovedește prin faptul că inculpatul organiza întâlniri cu diferite persoane, care se prezentau conducători de gospodării și care confirmau volumul de cereale, prezentau diferite acte în confirmarea acestora, pe când instanțele de fond au constatat că Gh.Ursu de fapt nu dispunea de un careva volum de cereale. Mai mult, instanțele au stabilit că Gh.Ursu se prezenta ca proprietar al barului "Tainele mării" care aducea un profit de 10000-15000 dolari SUA. Astfel, în așa mod, dînsul a indus intenționat în eroare partea vătămată, iar ulterior, abuzînd de încrederea acesteia, pentru a-i fi transferată o sumă mai mare de bani în avans, avînd scopul de a o sustrage, a livrat 8 vagoane din cele 31 de porumb furager, a falsificat și expediat prin poșta electronică și prin fax duplicatele facturilor de transport, dispozițiile de plată "Invoice" cu amprentele ștampilelor autorității vamale și a căii ferate aplicate în actele date, apoi i-a transmis părții vătămate certificatul falsificat, perfectat din numele ÎS "Calea Ferată a Moldovei", în confirmarea faptului expedierii a 24 de vagoane cu produse agricole, care chipurile erau reținute de către autoritățile ucrainene.

Instanțele corect au constatat că circumstanțele sus-menționate confirmă faptul că inculpatul a acționat cu intenție frauduloasă întru neonorarea obligațiilor sale, fapt ce potrivit legislației naționale și internaționale poate fi considerată drept infracțiune pasibilă de pedeapsă.

Astfel, Colegiul penal reține că instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, prin prisma art.100 Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității lor, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și, astfel, ajungînd la concluzia corectă privind vinovăția inculpatului Gh.Ursu în săvîrșirea faptei imputate.

Temeiurile invocate de recurenți referitor la nevinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate, nu pot fi reținute, deoarece atît prima instanță, cît și instanța de apel au motivat condamnarea lui prin faptul că acuzarea a prezentat suficiente probe, care cu certitudine dovedesc vinovăția acestuia, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate V.Oltu, și actele cauzei, care au fost recercetate de instanța de apel - dispozițiile de plată în valută străină, duplicatele facturilor, dispozițiile de plată "Invoice", contractul încheiat între SC "Brio Part" SRL și SRL "Хлебсервис" R.Belarus, certificatul ÎS "Calea Ferată a Moldovei", probe care, au fost apreciate în mod obiectiv și care, luate în ansamblu, dovedesc vinovăția lui Gh.Ursu în comiterea infracțiunilor imputate pe acest episod în baza art.190 alin.(5) Cod penal - escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvîrșită în proporții deosebit de mari și art.361 alin.(2) lit.d) Cod penal - deținerea și folosirea documentelor oficiale false, soldate cu daune în proporții mari intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Totodată corect instanțele au conchis că, procesul penal în baza art.361 alin.(2) lit.d) Cod penal urmează a fi încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție, în baza art.60 Cod penal, deoarece de la data comiterii infracțiunii - noiembrie 2006, au expirat mai mult de 5 ani.

Prin urmare, recursul părții apărării declarat pe acest capăt de învinuire se va respinge ca inadmisibil.

Cu referire la recursul avocatului S.Cîrlig și inculpatului Gh.Ursu pe episodul de escrocherie de la părțile vătămate "W.J. Grain Ltd." Ungaria, Bădărău Constantin și Babchin Valentin.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit legislației în vigoare, erorile de drept pot fi considerate erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept. Instanța de fond a exclus din învinuirea lui Gh.Ursu episoadele de dobîndire ilicită a bunurilor de la părțile vătămate "W.J. Grain Ltd." Ungaria, C.Bădărău și V.Babchin, pe motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii de escrocherie, iar instanța de apel a casat sentința în partea dată și a pronunțat o nouă hotărîre de condamnare a inculpatului pe aceste capete de învinuire.

Deși instanța de apel a constatat faptele pentru care Gh.Ursu a fost găsit vinovat, însă contrar prevederilor art.394 alin.(1) Cod de procedură penală, nu le-a reflectat în corespundere cu învinuirea formulată, descriindu-le partial și succint.

La acest capitol, Colegiul atestă că, reieșind din sensul legislației în vigoare, în partea descriptivă decizia trebuie să corespundă tuturor cerințelor prevăzute de art.394 Codului de procedură penală. Prin descrierea faptei considerate a fi dovedită, se cere ca modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii să coroboreze cu concluzia privind încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă din analiza deciziei instanței de apel, rezultă că nu există o asemenea coroborare.

Instanța de recurs constată și o altă eroare judiciară comisă de instanța de apel, și anume încălcarea prevederilor art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, potrivit căroră, instanța de apel, rejudecînd cauza, este obligată să aprecieze probele noi administrate sau, după caz, să reaprecieze probele administrate de prima instanță și cercetate suplimentar pe care se întemeiază concluziile. Este inadmisibilă soluția privind admiterea apelului, casarea sentinței atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, fără a fi evaluate și, respectiv, apreciate probele puse la baza deciziei pronunțate, precum și fără a stabili și a descrie circumstanțele care justifică soluția respectivă.

Instanța de apel în hotărîrea pronunțată a făcut trimitere la un șir de probe, cum ar fi: - pe episodul părții vătămate "W.J.Grain Ltd." Ungaria - declarațiile martorilor Gh.Bonari, L.Tacic, A.Mămăligă, M.Mugureanu, N.Vieru, contractul de vânzare-cumpărare nr.MD 04-105, nota de transfer în valută străină, nota contabilă privind eliberarea mijloacelor bănești, dispozițiile de plată în valută străină, declarațiile de repatriere, prin care au fost anulate dispozițiile de plată în valută străină depuse către BC „Moldova Agroindbank” SA privind transferul a sumelor de 6000, 5000 și 3600 dolari SUA de către SRL „Centaurul” în adresa întreprinderii „W.J. Grain Ltd.” Ungaria; - pe episodul părții vătămate V.Babchin - declarațiile părții vătămate V.Babchin, a martorului O.Reabov și copia scrisorii către notar din 01.03.2004; - pe

episodul părții vătămate C.Bădărău - declarațiile părții vătămate C.Bădărău, fără a le verifica în ședința instanței de apel, astfel, în procesul-verbal al ședinței de judecată, mențiuni precum că probele indicate au fost citite și examinate lipsesc (f.d.193, v.15), mai mult, aceste probe nici nu au fost cercetate în instanța de apel conform modului stabilit pentru prima instanță.

În acest aspect, Colegiul penal menționează că instanța de apel nu era în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele care nu au fost verificate în ședința instanței de apel și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Colegiul atestă că, potrivit jurisprudenței CEDO,...cînd o instanță este sesizată să examineze o cauză în fapt și în drept și studiază în ansamblu problema vinovăției sau nevinovăției, ea nu poate, din motive de echitate a procesului, să se pronunțe asupra acestor chestiuni fără aprecierea directă a probelor, în cazul în care ... acuzatul susține că nu a comis fapta imputată...” (a se vedea hotărârile în cauzele Spînu vs România din 29.04.2008, Popovici vs Moldova din 27.11.2007, Mihaiu vs România din 04.08.2008).

Colegiul menționează că, instanța de apel, în cazul admiterii apelului cu rejudecarea cauzei, în decizia pronunțată trebuie să facă analiza probelor pe care s-a bazat prima instanță pronunțînd hotărîrea și să indice din care motive ele urmează a fi reapreciate ori respinse ca probe.

Nerespectarea cerințelor stipulate de prevederile art.414, 417 alin.1) pct.8) Cod de procedură penală, echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărîre neîntemeiată și nemotivată. Referitor la motivele și considerentele relevante se apreciază că instanța de apel a comis o eroare de drept, care nu poate fi corectată de instanța de recurs, ceea ce impune necesitatea casării deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Totodată, Colegiul penal constată că apelul procurorului în privința lui Gh. Ursu pe învinuirea adusă acestuia de escrocherie pe episodul părții vătămate Boescu Radu și pe faptul deținerii și folosirii documentelor oficiale false pe episoadele părților vătămate “W.J.Grain Ltd.” Ungaria și Boescu Radu, prînit a fost respins de către instanța de apel, menținînd sentința primei instanțe.

Astfel, verificînd argumentele invocate în recursul declarat în privința lui Gh.Ursu pe învinuirea sus-menționată, Colegiul penal constată că acestia își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor statuată în cauză, inclusiv sub aspectul că judecînd apelul, instanța de judecată nu a înlăturat incertitudinile invocate de partea acuzării în apel, ci le-a expus fără a le analiza în ansamblu, coroborîndu-le cu celelalte probe administrate în cauză, deși invocă că poate din oficiu să verifice probele administrate de prima instanță, însă, fără a înrăutăți situația inculpatului, verificare care, reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată, nu a avut loc, astfel, că prînit a tras concluzia de respingere a apelului procurorului pe aceste capete de acuzare, fără a efectua o verificare multilaterală și obiectivă a probele prezentate de partea acuzării în sprijinul învinuirii și circumstanțelor de fapt ale cauzei.

Totodată, menținînd soluția primei instanțe pe episodul de escrocherie de la partea vătămată R.Boescu, instanța de apel a indicat că sarcina probatoriului în ședințele de judecată revine acuzatorului de stat, care după o hotărîre de achitare nu a solicitat o nouă audiere atît a inculpatului, cît și a martorilor acuzării. Însă, instanța greșit a ajuns la o astfel de concluzie, deoarece după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței instanței de apel, partea vătămată R.Boescu a fost prezentă în instanța de apel,

a fost audiată pe marginea învinuirii aduse inculpatului solicitînd condamnarea acestuia și încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune (f.d.200, v.15).

Prin urmare, modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de partea acuzării în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării acestora. Prin asemenea judecare a cauzei, instanța de apel prematur a concluzionat că nu s-a dovedit vinovăția inculpatului pe episoadele menționate, de vreme ce probele prezentate de partea acuzării în sprijinul învinuirii și menționate în cererea de apel, nu și-au găsit o apreciere sub toate aspectele, completă și obiectivă.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel la judecarea apelului a comis erori de drept, prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeieze soluția adoptată.

În concluzie, Colegiul penal consideră că eroarea judiciară comisă de instanța de apel se încadrează în temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care nu poate fi reparată în prezenta procedură, deoarece chestiunile privind aplicarea prevederilor legale la judecarea cauzei în fond țin de competența instanței de apel, prin urmare decizia instanței de apel urmează a fi casată partial, pe episoadele de escrocherie (art.190 alin.(5) Cod penal) în privința părților vătămate “W.J. Grain Ltd.” Ungaria, Bădărău Constantin, Babchin Valentin și Boescu Radu și stabilirii pedepsei, și în partea menținerii sentinței pe episoadele privind deținerea și folosirea documentelor oficiale false (art.361 alin.(2) lit.d) Cod penal) în privința părților vătămate W.J. Grain Ltd.” Ungaria și Boescu Radu, cu trimiterea cauzei la rejudecare în această parte.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, inclusiv să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și recursurile procurorului și avocatului în numele inculpatului și a inculpatului, iar în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

Reieșind din cele menționate, potrivit legii, se impune soluția enunțată în concluzie.

7. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.1), 2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de reprezentantul părții vătămate BC „Banca Socială” SA, Prudivus Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui Ursu Gheorghe și Ursu Eudochia.

Admite recursurile ordinare declarate de procurorii Rudei Lilian, Tăut Dorina, de avocatul Cîrlig Serghei în numele inculpatului Ursu Gheorghe și inculpat, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013 în privința lui Ursu Gheorghe în partea condamnării acestuia pe episoadele din 26 noiembrie 2004, februarie 2004, august-septembrie 2008 și mai 2004 de escrocherie de la părțile vătămate “W.J. Grain Ltd.” Ungaria, Bădărău Constantin, Babchin Valentin și Boescu Radu și stabilirii pedepsei, și în partea menținerii sentinței pe episoadele

părților vătămate W.J. Grain Ltd.” Ungaria și Boescu Radu din decembrie 2004 și iunie 2004 de deținere și folosire a documentelor oficiale false, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărîrii atacate se mențin.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, în partea dispunerii rejudecării cauzei, în rest, este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 11 noiembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun

Iurie Diaconu

Vladimir Timofti